

สรุปบทเรียนจากการพัฒนาความรู้ วิชา “คดีปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง”
ผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงาน ก.พ. (OCSC Learning Space)
โดย นางสาวชนัญชิตา ขาวะรักษ์ ตำแหน่ง นักวิชาการเกษตรชำนาญการ
สถานีพัฒนาที่ดินร้อยเอ็ด สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๔

๑. วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับคดีปกครอง
- ๑.๒ เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับวิธีพิจารณาคดีปกครอง

๒. เนื้อหาและหัวข้อวิชา มีดังนี้

บทนำ

ศาลตามรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วย ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลทหาร ศาลปกครอง และศาลยุติธรรม

บทที่ ๑ ความหมายของคดีปกครองและหลักเกณฑ์ในการพิจารณา

คดีปกครอง คือ คดีที่เป็นข้อพิพาท ระหว่างหน่วยงานทางปกครอง หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชน หรือข้อพิพาท ระหว่างหน่วยงานทางการปกครอง หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยกันเอง

หลักเกณฑ์การพิจารณาว่าเป็นคดีปกครอง คือ คู่กรณีและลักษณะคดีพิพาท

ศัพท์ที่ใช้ต่างจากคดีแพ่ง

๑. ผู้ฟ้องคดี ไม่ใช่ โจทก์
๒. ผู้ถูกฟ้องคดี ไม่ใช่ จำเลย
๓. คู่กรณี ไม่ใช่ คู่ความ

บทที่ ๒ ขอบเขตของคดีปกครอง

“หน่วยงานทางปกครอง” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือ พระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจ ปกครอง หรือให้ดำเนินกิจการปกครอง

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ หมายความว่า

- (๑) ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง คณะบุคคล หรือผู้ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานทางปกครอง
- (๒) คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจในการออกกฎคำสั่ง หรือมติใดๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคล และ
- (๓) บุคคลที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของ รัฐตาม (๑) หรือ (๒)

บทที่ ๓ ประเภทของคดีปกครอง

ประเภทที่ ๑ คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐออกกฎคำสั่งหรือการกระทำอื่นใดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ประเภทที่ ๒ คดีพิพาทเกี่ยวกับหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่ ตามกฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกิน

ประเภทที่ ๓ คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิด หรือความรับผิดชอบอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจล่าช้าเกินสมควร

ประเภทที่ ๔ คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองสัญญาทางปกครอง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ บัญญัติว่า “สัญญาทางปกครอง หมายความว่า สัญญาที่คู่สัญญาอย่างน้อยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เป็นหน่วยงาน ทางปกครองหรือเป็นบุคคลซึ่งกระทำการแทนรัฐ และมีลักษณะเป็นสัญญาสัมปทาน สัญญาที่ให้จัดทำบริการ สาธารณะ หรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภคหรือแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ”

ประเภทที่ ๕ คดีที่มีกฎหมายกำหนดให้หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐฟ้องคดีต่อศาล เพื่อบังคับให้บุคคลต้องกระทำหรือละเว้นกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด

ประเภทที่ ๖ คดีพิพาทเกี่ยวกับเรื่องที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครอง

ประเภทที่ ๗ คดีที่ไม่อยู่ในอำนาจศาลปกครอง

บทที่ ๔ ภาพรวมของขั้นตอนการดำเนินคดีปกครอง

วิธีพิจารณาความแพ่ง => ระบบกล่าวหา

วิธีพิจารณาคดีปกครอง => ระบบไต่สวน

ขั้นตอนการดำเนินคดีปกครอง

๑. การยื่นและตรวจคำฟ้อง
๒. การแสวงหาข้อเท็จจริง
๓. การสรุปสำนวนและการทำคำแถลงการณ์
๔. การนั่งพิจารณาและการแถลงการณ์
๕. การพิพากษาคดี
๖. การบังคับคดีหรืออุทธรณ์

บทที่ ๕ การยื่นคำฟ้อง การตรวจคำฟ้อง และวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา

คำฟ้องให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและต้องมี

๑. ชื่อและที่อยู่ของผู้ฟ้องคดี
๒. ชื่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องอันเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี
๓. การกระทำทั้งหลายที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี พร้อมทั้งข้อเท็จจริง หรือพฤติการณ์ตามสมควร เกี่ยวกับการกระทำความผิดกล่าว

๔. คำขอของผู้ฟ้องคดี
๕. ลายมือชื่อของผู้ฟ้องคดี ถ้าเป็นการยื่นฟ้องแทนผู้อื่น จะต้องแนบใบมอบฉันทะให้
ฟ้องคดีมาด้วย

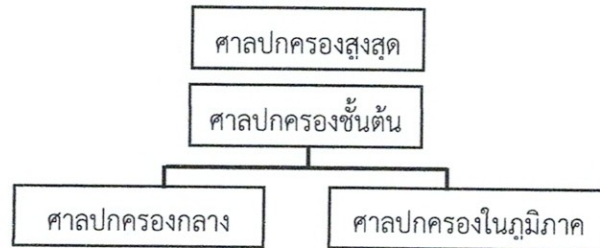
วิธีพิจารณาคดีที่ประหยัด

๑. โดยหลัก ไม่เสียค่าธรรมเนียมศาล เช่นการฟ้องเพิกถอนคำสั่ง กฎ หรือสั่งห้ามกระทำการ
๒. คดีละเมิด ความรับผิดอย่างอื่น หรือสัญญาที่ขอศาลสั่งเรียกใช้เงิน หรือทรัพย์สิน เสีย
ค่าธรรมเนียมศาลร้อยละ ๒ ของทุนทรัพย์แต่ไม่เกิน ๒ แสนบาท และร้อยละ ๐.๑ สำหรับส่วนที่เกิน ๕๐ ล้าน บาท
๓. อาจฟ้องคดีโดยขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลได้

ประเด็นที่ศาลต้องตรวจคำฟ้อง

๑. เป็นคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครองนั้นหรือไม่
๒. ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการฟ้องคดีครบถ้วนแล้วหรือไม่ โครงสร้างของศาลปกครอง

โครงสร้างของศาลปกครอง

บทที่ ๖ การแสวงหาข้อเท็จจริงของศาล

- ตุลาการเจ้าของสำนวนเป็นผู้รับผิดชอบแสวงหาข้อเท็จจริง
- แสวงหาข้อเท็จจริงจากคำฟ้อง คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ หรือคำให้การเพิ่มเติม
 ๑. ยื่นคำให้การภายใน ๓๐ วัน
 ๒. ยื่นคำคัดค้านคำให้การภายใน ๓๐ วัน
 ๓. ยื่นคำให้การเพิ่มเติม ภายใน ๑๕ วัน (หรือภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด)
- แสวงหาข้อเท็จจริงอื่นตามที่ศาลเห็นสมควร ศาลปกครองชั้นต้น ศาลปกครองกลาง ศาล
ปกครองในภูมิภาค ศาลปกครองสูงสุด

การแสวงหาข้อเท็จจริง มี ๒ วิธี

๑. แสวงหาข้อเท็จจริงจากคำชี้แจง เป็นหนังสือของคู่กรณีทุกฝ่าย
๒. แสวงหาข้อเท็จจริงอื่นเพิ่มเติม

บทที่ ๗ การจัดทำบันทึกสรุปสำนวน และการจัดทำคำแถลงการณ์

ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.
๒๕๔๓ (ข้อ ๖๐ วรรคสอง) บันทึกของตุลาการเจ้าของสำนวนประกอบด้วย

๑. สรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากคำฟ้องและเอกสารอื่นๆ ของคู่กรณี รวมทั้งพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่ปรากฏในสำนวนคดี และสรุปคำขอของผู้ฟ้องคดี

๒. ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย ซึ่งประกอบด้วยประเด็นเกี่ยวกับอำนาจศาล ประเด็นเกี่ยวกับ เงื่อนไขในการฟ้องคดีปกครอง และประเด็นที่เป็นเนื้อหาของคดีตามลำดับ

๓. ความเห็นของตุลาการเจ้าของสำนวนเกี่ยวกับประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยและคำขอของผู้ฟ้องคดี

ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ (ข้อ ๖๒ วรรคสาม)

บรรดา “คำฟ้องเพิ่มเติม” คำให้การ คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม รวมทั้งพยานหลักฐานอื่น ๆ ที่ยื่นต่อศาล หลังวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง ไม่ให้ศาลรับไว้เป็นส่วนหนึ่งของสำนวนคดี และไม่ต้องส่งสำเนาให้คู่กรณีที่เกี่ยวข้อง

หลักเกณฑ์การแก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้อง

๑. คำฟ้องเพิ่มเติมต้องเกี่ยวข้องกับ คำฟ้องเดิม พอที่จะรวมการพิจารณาและชี้ขาดตัดสินเข้า ด้วยกันได้

๒. ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องก่อนพ้นกำหนดวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง

การสรุปสำนวนและทำคำแถลงการณ์

๑. เจ้าของสำนวนสรุปสำนวนเสนอองค์คณะ

๒. หัวหน้าคณะ กำหนดวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง แล้วส่งสำนวนให้อธิบดีพิจารณา และแจ้งให้คู่กรณี ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน

๓. ส่งสำนวนให้ผู้แถลงคดี ทำคำแถลงการณ์

๔. องค์คณะกำหนดวันนั่งพิจารณาครั้งแรก หลังหารือกับอธิบดี และส่งสรุปข้อเท็จจริงให้ คู่กรณี ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๗ วัน

คำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี (มาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง แห่ง พรบ.จัดตั้งศาลปกครองฯ)

ก่อนวันนั่งพิจารณาคดี ให้ตุลาการเจ้าของสำนวนส่งมอบสำนวนคดีให้แก่ผู้แถลงคดี ปกครอง พิจารณา และให้ผู้แถลงคดีปกครองจัดทำสรุปข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความเห็นของตนในการวินิจฉัยคดี นั้น เสนอต่อองค์คณะพิจารณา และให้มาชี้แจงด้วยวาจาต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษาในวันนั่งพิจารณาคดีนั้น และให้มีสิทธิอยู่ร่วมในการพิจารณาและในการประชุมปรึกษาเพื่อพิพากษาคดีนั้นได้ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงใน การวินิจฉัยคดีนั้น

บทที่ ๘ การนั่งพิจารณาคดีและการพิพากษาคดี

พรบ.จัดตั้งศาลปกครองฯ มาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง “ในการพิจารณาคดี ให้องค์คณะพิจารณาพิพากษาจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีอย่างน้อยหนึ่งครั้ง เพื่อให้คู่กรณีมีโอกาสมาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อหน้า องค์คณะพิจารณาพิพากษา”

ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๘๓ วรรคสอง “ศาลต้องแจ้งกำหนดวันนั่งพิจารณาคดีครั้งแรกให้คู่กรณีทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า เจ็ด วัน” หากคู่กรณีประสงค์จะยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ จะต้องยื่นต่อศาลก่อนวันนั่งพิจารณาคดี หรือ อย่างช้าในระหว่างวันนั่งพิจารณาคดี

คำแถลง ใช้กับคู่กรณี

คำแถลงการณ์ ใช้กับตุลาการผู้แถลงคดี

คำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี (ข้อ ๖๓ วรรคสอง) คำแถลงการณ์ให้จัดทำเป็นหนังสือ เว้นแต่คดีใดเป็นเรื่องเร่งด่วน เป็นเรื่องที่มีข้อเท็จจริง หรือ ข้อกฎหมายไม่ยุ่งยาก หรือเป็นคำแถลงการณ์ในคำขอเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา ตามข้อ ๗๒ หรือข้อ ๗๖ ตุลาการผู้แถลงคดีจะเสนอคำแถลงการณ์ด้วยวาจาแทนคำแถลงการณ์เป็นหนังสือ หลังจากที่ได้หารือกับอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นและตุลาการหัวหน้าคณะแล้วก็ได้ ในการแถลงการณ์ด้วยวาจา ตุลาการผู้แถลงคดีต้องจัดทำบันทึกคำแถลงการณ์ดังกล่าวเป็นหนังสือ กล่าวถึงข้อสาระสำคัญในคำแถลงการณ์ติดไว้ในสำนวนคดีด้วย โดยจะจัดทำก่อนหรือหลังการเสนอคำแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

การพิพากษาหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดี

๑. องค์คณะประชุมปรึกษาโดยผู้แถลงคดีอยู่ด้วย แต่ไม่มีสิทธิลงมติ
๒. ออกคำบังคับตามมาตรา ๗๒ โดยอาจมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติตามคำพิพากษา
๓. คำพิพากษามุ่งพันคู่กรณีนับแต่วันพิพากษา แต่ในกรณีศาลปกครองชั้นต้นให้รอคำบังคับไว้ จนกว่าคดีถึงที่สุด

๔. อุทธรณ์ภายใน ๓๐ วัน นับแต่พิพากษา (ขยายเวลาไม่ได้)

๕. คู่กรณีหรือผู้มีส่วนได้เสียขอพิจารณาใหม่ได้

รายการในคำพิพากษา (มาตรา ๖๙ แห่ง พร.บ.จัดตั้งศาลปกครองฯ)

๑. ชื่อผู้ยื่นคำฟ้อง

๒. หน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี

๓. เหตุแห่งการฟ้องคดี

๔. ข้อเท็จจริงของเรื่องที่ฟ้อง

๕. เหตุผลแห่งคำวินิจฉัย

๖. คำวินิจฉัยของศาลในประเด็นแห่งคดี

๗. คำบังคับ ถ้ามี...

๘. ข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษา ถ้ามี...

คำบังคับกรณีเพิกถอนกฎ หรือคำสั่ง (มาตรา ๗๒ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองฯ) ใน การมีคำบังคับตามวรรคหนึ่ง (๑) ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดว่าจะให้มีผลย้อนหลังหรือไม่ ย้อนหลัง หรือมีผลไป ในอนาคตถึงขณะใดขณะหนึ่งได้ หรือจะกำหนดให้มีเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ ทั้งนี้ตามความ เป็นธรรมแห่งกรณี

มาตรา ๖๙ วรรคสี่แห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองฯ ถ้าไม่มีคู่กรณีมาศาลปกครองในวันนัดอ่านผล แห่งคำพิพากษาหรือคำสั่ง ให้ศาลปกครองงดการ อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่ง แล้วบันทึกไว้และให้ถือว่าวันที่บันทึก เป็นวันที่ศาลปกครองได้มีคำพิพากษาหรือ คำสั่ง

มาตรา ๗๐ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองฯ ในกรณีที่ เป็นคำพิพากษาของศาล ปกครองชั้นต้น ให้รอปฏิบัติตามคำบังคับไว้จนกว่าจะพ้น ระยะเวลาการอุทธรณ์ หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์ให้รอ การบังคับคดีไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

บทที่ ๙ การอุทธรณ์ การขอพิจารณาคดีใหม่ และการบังคับคดี

การยื่นอุทธรณ์ มาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองฯ การคัดค้านคำพิพากษา หรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นนั้น ให้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครอง ชั้นต้นที่มีคำพิพากษา หรือคำสั่งภายในกำหนด สามสิบวัน นับแต่วันที่ได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ถ้ามิได้ยื่น อุทธรณ์ตามกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคดีนั้นเป็น อันถึงที่สุด

ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดว่าด้วยวิธีฟ้องพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๖ ระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้หรือตามที่ศาลกำหนด เมื่อศาลเห็นสมควร หรือเมื่อ คู่กรณีมี คำขอ ศาลมีอำนาจยื่นหรือขยายได้ตามความจำเป็น เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

มาตรา ๗๓ วรรคสาม แห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองฯ ในกรณีที่ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าคำ อุทธรณ์ใดมีข้อเท็จจริง หรือข้อกฎหมายที่ไม่เป็นสาระอัน สมควรได้รับการวินิจฉัย ศาลปกครองสูงสุดจะสั่งไม่รับ อุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาก็ได้

มาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง แห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองฯ ในกรณีที่ศาลปกครองได้มีคำพิพากษา หรือคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองเสร็จเด็ดขาดแล้ว คู่กรณีหรือ บุคคลภายนอก ผู้มีส่วนได้เสียหรืออาจถูกกระทบจากผล แห่งคดีนั้น อาจมีคำขอให้ศาลปกครองพิจารณา พิพากษาคดีหรือมีคำสั่งชี้ขาดคดีปกครองนั้นใหม่ได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

๑. ศาลปกครองฟังข้อเท็จจริงผิดพลาด หรือมีพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟัง เป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ

๒. คู่กรณีที่แท้จริงหรือบุคคลภายนอกนั้นมิได้เข้ามาในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดี หรือได้ เข้ามาแล้วแต่ถูกตัดโอกาสโดยไม่เป็นธรรมในการมีส่วนร่วมในการดำเนินกระบวนการพิจารณา

๓. มีข้อบกพร่องสำคัญในกระบวนการพิจารณาพิพากษา ที่ทำให้ผลของคดีไม่มีความยุติธรรม

๔. คำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นได้ทำขึ้นโดยอาศัยข้อเท็จจริง หรือข้อกฎหมายใด และต่อมา ข้อเท็จจริง หรือข้อกฎหมายนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ ซึ่งทำให้ผลแห่งคำพิพากษา หรือคำสั่งขัดกับ กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ขณะนั้น

มาตรา ๗๕ วรรคสอง และวรรคสาม แห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองฯ การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อคู่กรณีหรือบุคคลภายนอกไม่ทราบถึงเหตุนั้น ในการพิจารณาครั้งที่แล้วมา โดยมีใช้ความผิดของผู้นั้น การยื่นคำขอให้พิจารณาพิพากษาคดี หรือมีคำสั่งใหม่ต้องกระทำภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ผู้นั้นได้รู้ หรือควรรู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งใหม่ได้ แต่ไม่เกินห้าปี นับแต่ศาลปกครองได้ มีคำพิพากษา หรือคำสั่งชี้ขาด

*การบังคับคดีปกครองไม่ได้ทำโดยกรมบังคับคดี

สำนักบังคับคดีปกครองมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการ บังคับให้เป็นไปตามคำบังคับของศาล ปกครอง มาตรา ๗๕/๓ เมื่อความปรากฏแก่ศาลปกครอง หรือคู่กรณียื่นคำขอ หรือเจ้าพนักงานบังคับ คดีรายงานต่อศาล ปกครองว่า คู่กรณียังไม่ปฏิบัติตามคำบังคับของศาลปกครอง หรือมีข้อขัดข้องในการปฏิบัติ ตามคำบังคับของศาล ปกครอง ให้ศาลปกครองมีอำนาจ พิจารณาหรือไต่สวน และมีคำสั่งกำหนดวิธีการ ดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง หรือมีคำสั่งใดๆ เพื่อให้การบังคับคดีเสร็จสิ้นไปโดยเร็ว

บทที่ ๑๐ บทสรุป

การดำเนินคดีที่ศาลปกครองไม่ใช่เรื่องยาก การพิจารณาคดีไม่ได้มีความซับซ้อนมาก เนื่องด้วยกฎหมายได้กำหนดกลไก อำนาจสะดวกให้แก่ผู้ฟ้องคดี คู่กรณี และอำนวยความสะดวกเป็นธรรมอยู่มากพอสมควร อีกทั้ง ศาลปกครองใช้ระบบไต่สวนในการสืบแสวงหาข้อเท็จจริง และให้ความเป็นธรรมให้แก่คู่กรณีได้

๓. ประโยชน์ที่ได้รับจากการฝึกอบรม

๑. ได้ทราบว่ากฎหมายปกครองและกฎหมายวิธีพิจารณาความปกครองนั้นมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับทั้ง ศาลปกครอง เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชน

๒. มีความเข้าใจในกฎหมายปกครองและวิธีพิจารณาความปกครองจนถึงระดับที่สามารถนำไปปรับใช้ในการปฏิบัติภารกิจในองค์กรของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(นางสาวชญชิตา ชาวะรักษ์)

นักวิชาการเกษตรชำนาญการ

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘